कल्पः। शिरो मे श्रीरिति यथालिङ्गमङ्गानि सम्मृश्येति। पाठस्तु, "शिरो मे श्रीः [३] यशो मुखम्। त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि। राजा मे प्राणोऽमृतम्। सम्राट् चक्षुः। विराट् श्रोत्रम्। जिह्वा मे भद्रम्। वाङ्महः। मनो मन्युः। स्वराड्-भामः। मोदाः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि [४]। चित्तं मे महः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म्म वीर्य्यम्। आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृष्ठीर्मे राष्ट्रमुदरमंसौ। ग्रीवाश्च श्रोणी। ऊरू अरत्नी जानुनी। विशो मेऽङ्गानि सर्व्वशः। नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम्। पायुर्मेऽपचितिर्भसत् [५]। आनन्दनन्दा-वण्डौ मे। भगः सौभाग्यं पसः" इति। मदीयं शिरः श्रियो-हेतुत्वेन श्रीरूपमस्तु। मुखं यशोहेतुरस्तु। केशाः श्मश्रूणि च कान्तिहेतवः सन्तु। मदीयः प्राणः सर्व्वेन्द्रियाणां राजा असन् अमृतहेतुरस्तु। चक्षुरिन्द्रियं दूरसूक्ष्मादिदर्शनेन सम्य-ग्राजमानमस्तु। श्रोत्रेन्द्रियं दूरशब्दमन्दध्वनिश्रवणेन विविधं राजमानमस्तु। मदीया जिह्वा विविधरसज्ञानेन कल्याणभोग-हेतुरस्तु। वागिन्द्रियं सभा-रञ्जनेन पूजाहेतुरस्तु। मदीयं मनो धर्म्मकार्य्यमननहेतुरस्तु। मदीयो भामः क्रोधः भ्रातृव्यनि-राकरणेन स्वयमेव राजास्तु। अङ्गुलयो मोदा हर्षहेतवः सन्तु। अङ्गान्यनुक्तावयवाः प्रमोदा प्रकृष्ट-हर्षहेतवः सन्तु। मदीयं चित्तं स्तुतिनिन्दादिसहनहेतुः अस्तु। मनश्चित्तयोर्वृत्तिभेदेन भेदः। मदीयौ बाहू मणिबन्धस्य मूलभागौ प्रबलशक्तिहेतू स्ताम्। हस्तौ मणिबन्धस्याग्रभागौ वीर्य्यवद्व्यापारहेतू स्ताम्।